

konstatere, som jeg indledte med, at forslaget aldrig kan få vores støtte.

Tom Behnke (FP):

Af historiske grunde skal jeg komme med en korrektion af det, Det Radikale Venstres ordfører, fru Elisabeth Arnold, sagde i sit ordførerindlæg, at det her var et forslag fremsat af Fremskridtspartiet. Det er det ikke, og det er der en god grund til at det ikke er; det skal jeg vende tilbage til.

Men som udgangspunkt ser vi i Fremskridtspartiet positivt på forslaget her. Vi har i Fremskridtspartiet også den opfattelse, at den årrække, der skal gå, inden man kan søge dansk statsborgerskab, skal gøres længere, end den er i dag.

I dag kan man søge efter at have været i Danmark i syv år. Vi har i Fremskridtspartiet den opfattelse, at den tid skulle have været tolv år. Forslagsstillerne siger så ti år. Det kan man selvfølgelig diskutere, men det, der i hvert fald er sammenfaldende, er, at vi er enige med forslagsstillerne i, at perioden skal gøres længere, sådan at vi virkelig grundigt kan se ansøgeren an.

Så er vi i Fremskridtspartiet helt enige i, at hvis man har begået så alvorlig kriminalitet her i landet, at man har fået en fængselsstraf, så skal man ikke have mulighed for at søge dansk statsborgerskab. Ja, tværtimod har vi i Fremskridtspartiet den opfattelse, at hvis man har fået en fængselsstraf af en vis længde, så burde man slet ikke være i Danmark. Så burde man vises ud af landet.

Det kan selvfølgelig gradueres noget. Der er selvfølgelig forskel på, hvad det er for overtrædelser, vi taler om. Og det har vi jo diskuteret i Folketinget mange gange før, men lad det ligge ved den her lejlighed. Jeg vil blot konstatere, at vi i Fremskridtspartiet er enige i, at hvis man begår kriminalitet her i landet, så har man diskvalificeret sig.

Så er vi enige med forslagsstillerne i, at de, der ønsker dansk statsborgerskab, bør kunne bevise, at de i et vist omfang er i stand til at forsørge sig selv. Det må være et minimumskrav, at de, der flytter her til landet og ønsker at få dansk statsborgerskab, også viser, at de ønsker at leve i vores samfund, og at de er i stand til at forsørge sig selv.

Så er der hele spørgsmålet om dansk kundskaber. Som udgangspunkt er vi i Fremskridtspartiet enige med forslagsstillerne i, at man

selvfølgelig skal kunne beherske det danske sprog i skrift og i tale. Men man kan ikke stille det helt så firkantet op, som det er gjort her i forslaget, for der vil selvfølgelig være en række undtagelser. Der er en række undtagelser i forhold til folk, som har fysiske skavanker, der simpelt hen gør det umuligt for dem at tale sproget. Der kan være personer, som har psykiske skavanker, der gør, at de simpelt hen ikke er i stand til at tillære sig sproget osv. Så selvfølgelig skal der være nogle undtagelser fra den i forslaget noget stramme regel. Men princippet er for så vidt godt nok.

Så er vi i Fremskridtspartiet også enige i, at hvis man har opnået sit danske statsborgerskab ved svig, ved opgivelse af urigtige oplysninger eller lign., ja, så får man det selvfølgelig frataget, for hvis man har opnået noget ved svig, så bortfalder det. Sådan er det jo formentlig også allerede i dag.

Men forslagsstillerne går et skridt videre og siger, at når man så har tildelt dansk statsborgerskab, så skal der være sådan en prøvetid på ti år, og hvis ikke man opfører sig ordentligt i de ti år, så kan man blive frataget sit danske statsborgerskab igen. Og her må vi nok sige, at det er her, vandene for alvor skilles mellem forslagsstillerne og Fremskridtspartiet.

Sagen er jo, at forudsætningen for at få dansk statsborgerskab er, at man opgiver sit hidtidige statsborgerskab. Det betyder, at hvis der så opstår den situation, at personen efter otte år – det er jo altså så de første ti år, før man kan søge, plus yderligere otte år, så har man været i Danmark i 18 år – så laver en eller anden forseelse, som giver en straf, som forslagsstillerne her har skitseret, så får man frataget sit danske statsborgerskab, og det betyder, at man er statsløs. Så er man statsløs, og hvad skal man så gøre? Hvor skal man så tage hen? Man kan jo ikke tage nogen steder hen, og det vil sige, at denne person alligevel får lov til at blive i Danmark. Hvad er så formålet med at fratage vedkommende statsborgerskabet? Der er reelt ikke noget formål.

Det, der er sagen, er, at når først man har tildelt et dansk statsborgerskab, så er vedkommende dansk statsborger resten af sit liv. Men det forudsætter så til gengæld også, at vi er meget, meget grundige, når vi tildeler dansk statsborgerskab, og meget nøje overvejer, hvem det er, vi tilbyder det, hvem det er, vi tildeler det. Og de overvejelser skal man selvfølgelig gøre sig, inden man tildeler det danske statsborger-